

A Kúria a dr. Nádas György ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Gőz Péter ügyvéd által képviselt alperes ellen munkaviszony megszüntetése jogellenességének megállapítása és jogkövetkezményei iránt a Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnál 2.M.176/2013. szám alatt megindított és másodfokon a Nyíregyházi Törvényszék 4.Mf.20.513/2014/4. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a Nyíregyházi Törvényszék 4.Mf.20.513/2014/4. számú ítéletét hatályon kívül helyezi, és a Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2.M.176/2013/12. számú ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek - tizenöt nap alatt - 30.000 (harmincezer) forint és 8.100 (nyolcezer-egyszáz) forint áfa együttes fellebbezési és felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az államnak - felhívásra - 233.400 (kettőszázharminchéromezer-négyszáz) forint együttes fellebbezési és felülvizsgálati eljárási illetéket.

I n d o k o l á s

A felperes a módosított keresetében az alperes által közölt felmondás jogellenességének megállapítását és ennek jogkövetkezményeként távolléti díj megfizetését kérte.

A Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2.M.176/2013/12. számú ítéletében megállapította, hogy az alperes által 2012. december 6-án kiadott felmondás jogellenes. Kötelezte az alperest a felperes javára bruttó 438.480 forint és ennek 2013. április 15-étől járó törvényes késedelmi kamata, valamint perköltség megfizetésére. Marasztalta az alperest a kereseti illetékben.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 2011. június 20-ától autószerelő munkakörben állt az alperes alkalmazásában. A munkáltató a munkaviszonyát 2012. december 6-án 30 napos felmondási idővel felmondással megszüntette. Az indokolás szerint a felperes sorozatosan szakmai hibákat követett el, amelyek az alperesi vállalkozásnak erkölcsi veszteséget okoztak.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felmondás oka nem valós, és nem okszerű, a 2012. évi I. törvény (Mt.) 66. § (2) bekezdésébe ütközik. A munkáltató a perben a tanúvallomások alapján nem tudta bizonyítani, hogy a felperes sorozatosan szakmai hibákat vétett, és azt sem, hogy az alperesnek erkölcsi veszteséget okozott.

P.Z., K.S., K.I. tanúk csak hallomásból értesültek arról, hogy a felperes hibázott. Sz.L. vallomása szerint is a felperessel nem szakmailag volt problémája, hanem a munkavégzésének gyorsaságával nem volt megelégedve. Ez utóbbi nem szerepelt a felmondásban, amelynek az indoka nem egészíthető ki.

A munkaviszony jogellenes megszüntetése jogkövetkezményeként az Mt. 82. § (1) és (2) bekezdés alapján rendelkezett a felperesnek járó távolléti díj összegének megfizetéséről, mely után az 1959. évi IV. törvény 301. §-ában foglaltakra tekintettel ítélte meg a késedelmi kamatot.

Az alperes fellebbezése folytán eljáró Nyíregyházi Törvényszék 4.Mf.20.513/2014/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest az alperes javára együttes első- és másodfokú perköltség megfizetésére. Megállapította, hogy a feljegyzett kereseti és fellebbezési illeket az állam viseli.

A törvényszék az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást pontosította. Rögzítette, hogy P.Z. tanú szerzett hallomásból tudomást a felperes diagnosztikai tévedéséről, míg K.S. cégtulajdonosként tudott a történetekről. Sz.L. kérte, hogy ne a felperes javítsa az autóját. Arra esetre, ha a kérését nem teljesítik, megfontolás tárgyává tette, hogy máshová viszi a gépjárművet szervizbe, mert a felperes lassú volt, a hozzáállásával problémák voltak.

Az így pontosított tényállásból a törvényszék megítélése szerint az elsőfokú bíróság helytelen jogkövetkeztetésre jutott, mert a beszerzett bizonyítékok alátámasztják, hogy a felmondást megelőző időben a felperes szakmai hibákat vétett. A rosszul diagnosztizált gépjárműhiba mellett a felperes személyében rejlő, erkölcsi veszteséget is okozó szakmai hibaként és magatartásként értékelhető az, hogy a felperesnek az alperesi vállalkozás szempontjából jelentős ügyféllel való kapcsolata, a kiszolgálása bizonyítottan nem az elvárásokat kielégítően történt. Miután a felmondásban írt indokokból egy valósága és okszerűsége beigazolódott, a megszüntetés ezen oka pedig az indokolásból kiderül, a felperes munkaviszonyának az Mt. 64. § (1) bekezdés b) pontja szerinti felmondással történő megszüntetése jogszerű volt.

A felperes felülvizsgálati kérelme a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésével az elsőfokú ítélet helyes indokainál fogva történő helybenhagyására irányult. Jogszabálysértésként az Mt. 64. § (2) bekezdésére, és a Pp. 3. § (2) és (3) bekezdése, 253. § (3) bekezdése megsértésére hivatkozott.

Álláspontja szerint a tényállás kiegészítését semmi nem indokolta, másrészt az iratellenesen történt. P.Z. tanúvallomása igazolta, hogy a gépkocsihibák diagnosztizálása során számítógép állapítja meg azt, hogy melyik a hibás alkatrész a gépjárműben.

Sz.L. tanúnak nem a felperes munkájának szakszerűségével, minőségével, hanem csak a gyorsaságával volt problémája, amely vallomás alkalmatlan a felmondásban közölt általános és közhelyszerű indokolás jogszerűségének alátámasztására.

Az alperes a per során sem más tanúval, sem okirati bizonyítékkal nem igazolta a diagnosztikai hibán kívül más szakmai hibát. Így a felmondásban foglalt „sorozatban” gyakorító jelzőre tekintettel a felmondási ok valósága nem állapítható meg.

Téves a törvényszék megállapítása, miszerint a felmondásban több indok szerepelt, ugyanis abban a munkáltató kizárólag csak a sorozatos szakmai hibákra hivatkozott. Az alperes azt sem bizonyította, hogy a munkáltatót érte-e erkölcsi veszteség, és hogy az a felperes sorozatos szakmai hibáinak eredménye.

Nincs peradat arra, hogy az alperes milyen szempontok érvényesítését kívánta meg a munkavállalóitól az ügyfél kiszolgálás során. Erre vonatkozóan tényelőadást és bizonyítási indítványt sem tett. Az ügyfélkiszolgálás minősége, a felperes személyisége szakmai hibaként nem értékelhető, de a felperes személyiségében rejlő okra nem hivatkozott a felmondás. Ezzel az ítéleti megállapítással a törvényszék túlterjeszkedett a kereseti- és a fellebbezési kérelmen megsértve a Pp. 3. § (2) bekezdését, 253. § (3) bekezdését.

A felmondási okok külön-külön történő vizsgálatára vonatkozóan a bizonyítási teher kiosztása sem történt meg az eljáró bíróságok részéről.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában történő fenntartására irányult.

Hivatkozása szerint a magyar nyelv szabályai szerinti értelmezés esetén a felmondásban hivatkozott erkölcsi veszteség abban öltött testet, hogy az alperes számára egyik kiemelt ügyfele kiszolgálása nem az igényeinek, illetve a munkáltató elvárásainak megfelelően történt. Ezt kellő súllyal a törvényszék értékelte.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdés alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem alapos.

A munkáltató a felmondást sorozatos, erkölcsi veszteséget okozó, szakmai hibák elkövetésére alapította.

A felmondásnak a felmondási iratban történt indokolása végleges, az utólag nem egészíthető ki, és nincs helye olyan új felmondási indok bizonyításának, amelynek közlése a felmondásban nem történt meg (MK.95/III., BH.1994.224.). Ezért csak a közölt felmondási indok vizsgálható a perben, más okra nem térhet át a munkáltató.

Helyes a felülvizsgálati érvelés, miszerint a szakmai hibák körébe nem tartozik a munkavállaló hozzáállásával, azaz az állított, de nem bizonyított lassúságával kapcsolatos probléma. Ezért téves a törvényszék álláspontja, miszerint a munkáltató összefoglaló módon jelölte meg a felmondás indokát szakmai hibaként, és e körben értékelhető volt az alperes kiemelkedő ügyfelének a felperes munkatempójával kapcsolatos kifogás.

A munkáltató a felmondását nem több okra, hanem egy folyamatra (sorozatos szakmai hibákra és ennek eredményeként jelentkező erkölcsi veszteségre) alapította. Ehhez képest a perben adat egy diagnosztikai hibára merült fel, így a munkáltató nem bizonyította a sorozatos szakmailag nem megfelelő felperesi munkavégzést, következésképp ezzel összefüggésben keletkező erkölcsi veszteséget sem.

A fentiek alapján az elsőfokú bíróság mérlegelte a Pp. 206. § (1)

bekezdésének megfelelően a bizonyítékokat, és vont le okszerű, a logika szabályainak megfelelő következtetést arról, hogy a felmondás indoka nem valós, és nem okszerű, vagyis nem felel meg az Mt. 64. § (2) bekezdésének.

A fentiekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (4) bekezdés alapján hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

A Pp. 78. § (1) bekezdés alapján kötelezte a pervesztes alperest a felperes együttes fellebbezési és felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére.

A 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdés alapján köteles az alperes az együttes fellebbezési és felülvizsgálati eljárási illeték viselésére.

Budapest, 2015. június 17.

Dr. Hajdu Edit s.k. a tanács elnöke, előadó bíró

Dr. Tallián Blanka s.k. bíró, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

Nné

tisztviselő